

Аллоҳ бизга ота-онамиздан ҳам меҳрибон.

Кент раҳмати сабабли ҳам тавба эшикларини ҳамма учун очик қилган.

Банда қанча куфр ва ширк келтирмасин. Гуноҳларни ҳамма турин қилмасин Аллоҳнинг раҳматига киришга қодир. Унинг тавба эшиги очик. Сўзларимнинг тасдифи ўлароқ Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи ва саллам билан бир қария ўртасида бўлиб ўтган сухбатни келтираман.

Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам қошига кексалик белини дол қилган, соchlарини тўкиб, тишларини қоққан чол оёқларини зўрға судраб ҳассага суюниб келди. Узоклардан, кўзларини тўсаётган киприклари орасидан йўл қараб келди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам олдиларига келганида қалтироқ овозда сўзлади:

- Эй Расулуллоҳ, бир киши гуноҳларни кўп қилган. Кўп қилганда ҳам ҳеч турини қўймай қилган. Гуноҳларини бутун инсониятга тақсимланса, ҳаммасини бадбаҳт қилишга кифоя қиласди. Шундай одамнинг тавбаси қабул бўладими?

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бошларини кўтариб қарияга тикилдилар. Ёши бир жойга бориб бели букилибди. Гуноҳлар иликларининг қувватини олиб, юзидан нурни ўчирибди.

- Исломга кирдингизми?

- Мен Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқлигига, сизни Аллоҳнинг элчиси эканингизга гувоҳлик бераман!

- Яхшиликлар қиласиз, ёмонликлардан тийиласиз. Аллоҳ сизга ўша гуноҳларни барчасини яхшилиkkа айлантириб беради!

- Хиёнатларим, бузуқликларимни ҳам-а?!
- Шундай!
- Аллоҳу акбар!.. Аллоҳу акбар! .. Аллоҳу акбар!..

Такбир айта-такбир айта кўздан ғойиб бўлди.

Бу хикояни Табароний ва Баззор ривоят қилган.

* * * * *

Ўтга ташлайсанми?

Аллоҳнинг ота-онамииздан меҳрибонроқ экани ҳақида бошқа хикоя.

Бу хикоямиз Бухорий ва Муслим Саҳиҳ тўпламларида келган.

Ҳавозин жанги тугаганидан сўнг кофирларнинг оила ва бола-чақалари келтирилиб, бир жойга жамланди. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам уларга боқиб туриб бир ажабланарли ҳодисани кўрдилар. Ҳавозин аёлларидан бири тутқунлар орасини кезарди. Гоҳ ўнга, гоҳ сўлга боқарди. Дуч келган гўдакни қўлига олиб кўтарди. Узоқ айланди. Бирорнинг раҳми келса, бирор турткilarди. Айланана-айланана охири бир гўдакни қўлига олдию, маҳкам қучоқлаб бағрига босди. Ўтириб анчадан бери эмизмагани учун тўлиб кетган кўкрагини тутқазди. Гўдак ҳам дарров йиғини йиғиштириб эмишга тушди.

Бўлган воқеадан таъсирланиб турган саҳобаларга Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам юзланиб сўрадилар:

- Нима дейсизлар, шу она фарзандини ўтга ташлаши мумкинми?

Тасаввур қилинг шундай муштипар она ўз фарзандини кимлардир ёниб турган оловга ташламоқчи бўлишса, бунга бефарқ қараб тура оладими?! Шунга рози бўладими?! Албатта саҳобаларнинг жавоби инкор бўлди: - Йўқ, эй Расулуллоҳ! Бундай қилиши асло мумкин эмас!

- Шуни яхши билинглар: Аллоҳ бандаларига мана бу аёлнинг фарзандига кўрсатаётганидан ҳам меҳрибонроқдир!

* * * * *